

STANDARD RASY - 1891

OBOWIĄZUJĄCY W PIERWSZYM OKRESIE ROZWOJU RASY: 1891-1914

Opracowano na podstawie "The Boston Terrier and All About It. Edward Axtell 1910.
DOGDOM PUBLISHING CO. BATTLE CREEK, MICHIGAN.

W pierwszym, oficjalnym standardzie rasy, zwracają uwagę:

- znacznie bardziej szczegółowy opis cech, uwzględniający większą ich liczbę (w stosunku do wzorca uznawanego przez rejestrację rasy w American Kennel Klub (AKC),
- nowe wymagania dot. umaszczenia (przestały być preferowane psy koloru białego, a w zamian dość precyzyjnie opisano kwestie dotyczące białych znaczeń),
- precyzyjne wymagania dotyczące przednich i tylnych nóg oraz łap,
- podział na trzy, inne niż dotychczas kategorie wagowe, z wyraźnym obniżeniem maksymalnej wagi (z 16,3 do 12,7 kg),
- wymagania dotyczące ruchu psów,
- rezygnacja z preferowanego dotychczas obcinania ogona.

Zmieniły się także zasady punktowania. Pojawiły się nowy element oceny: wygląd ogólny i styl psa (10%), wcześniej punktowane w ramach tzw. symetrii. Zmniejszył się udział oceny głowy (i wszystkich cech z nią związanych) z 45 do 33%. Wzrosło natomiast znaczenie szyi i tułowia z 15 do 20% oraz szaty, umaszczenia i znaczeń z 10 do 15%. Na tym samym poziomie utrzymano znaczenie nóg i łap (10%) oraz ogona (10%).

Poszczególne cechy opisano szczegółowo poniżej. Część z nich przetrwała, jako specyficzny wyznacznik rasy Bostonów, a część podlegała dalszym zmianom, w kolejnych definicjach standardu rasy.

Wygląd ogólny i styl - Pies spokojny, ale sprawiający wrażenie zdeterminowanego, silnego i aktywnego. Bardzo stylowy, swobodny w ruchu i pełen gracji. Krótkowłosa o zwartej budowie ciała. Głowa wskazująca na wysoki poziom inteligencji i proporcjonalna do wielkości psa. Tułów raczej krótki i dobrze zbudowany. Nogi mocne i dobrze ustawione. Bez elementów zbyt wydatnych, które mogłyby zakłócić proporcje.

Głowa - szeroka, bez wystających kości policzkowych, czoło bez zmarszczek. Stop dobrze zaznaczony, ale niezbyt głęboki.

Uszy - małe i cienkie, usytuowane jak najbliżej brzegu czaszki.

Oczy - szeroko rozstawione, duże, okrągłe, ciemne, nie zapadnięte i niezbyt wypukłe (patrzac od przodu zewnętrzny narożnik oka na linii z kośćmi policzkowymi).

Kufa - krótka, kwadratowa, szeroka, głęboka i bez zmarszczek.

Nos - czarny i szeroki, z dobrze zaznaczoną prostą linią pomiędzy nozdrzami.

Szczęki - szerokie i kwadratowe, z krótkimi i regularnymi zębami.

Wargi - szerokie i ciemne, nie obwisnięte, w całości zakrywające zęby gdy pysk jest zamknięty.

STANDARD RASY - 1891

Szyja - o stosownej długości, ale nie krótka i gruba, delikatnie łukowata.

Tułów - głęboka i szeroka klatka piersiowa, dobrze umięśniony, tył krótki ale nie o wypukłej linii, biodra i lędźwie silne.

Nogi przednie - szeroko rozstawione, proste i dobrze umięśnione. Łokcie ustawione nie do środka i nie na zewnątrz.

Nogi tylne - proste, dość długie od stawu kolanowego do stawu skokowego (nie powinny być ustawione ani na zewnątrz ani do wewnątrz), krótkie i proste śródstopie, uda dobrze umięśnione, kolana niezbyt wydatne.

Łapy - małe, niemal okrągłe, ustawione prosto (nie na zewnątrz i nie do środka), palce zwarte i dobrze wysklepione.

Ogon - nisko osadzony, krótki, drobny i zwężający się, bez frędzli lub grubej sierści, nie noszony powyżej linii poziomej.

Sierść - delikatna, krótka, błyszcząca, o niezbyt twardym płaszczu.

Kolor - dowolny, mocno preferowane białe znaczenia.

Znaczenia - w białym kolorze: kufa, łatka na czole, kołnierz, klatka piersiowa i łapy.

Szata – delikatna, błyszcząca i krótka.

Waga - podział na trzy wagi: lekka – 12-17 funtów (5,4-7,7 kg), średnia – 17-22 funty (7,7 - 10 kg) i ciężka – 22-28 funtów (10-12,73 kg).

SKALA PUNKTÓW STOSOWANA DO OCENY PSA (1891-1914):

WYGLĄD OGÓLNY I STYL	10
GŁOWA (CZASZKA)	12
STOP	2
OCZY	5
KUFA	12
USZY	2
SZYJA	5
TUŁÓW	15
ŁOKCIE	2
PRZEDNIE NOGI	4
TYLNE NOGI	4
ŁAPY	2
OGON	10
KOLOR	8
ZNACZENIA	4
SZATA	3
RAZEM	100